

Vándorkrónikák Horizont kampány

Zuri, a füvesember

“Szagos müge, lisztmamonya,
Macskagyökér, tyúkturbolya,
Kutyabenge-vakarék.
Mindegyikből tíz marék!”

Ósi bukán rímus

A tenger szeszélye igencsak messze ragadta otthonától. A Gályák tengerének szigetvilágáról még gyerekkorában szakította el egy vihar halászat közben. Miután napokig hanyódt a hullámokon, az őt kimentő edorli kalmárok inasául szegődött, majd egy rajtaütés során kalózok fogságába került, ahol a hajó féllábú szakácsának segédje lett. Egy ágyúzástól hangos ütközetet követően hajótörött, majd rabszolga volt, ezután egy dzsad kereskedő vásárolta meg, s egy csempészhajón szolgált a Holtak tengerén, mígnem végül egy kraken támadásának egyetlen túlélőjeként éveket töltött egy lakatlan szigeten az Amanora szigetek térségében. (Elmondása szerint egyetlen fegyvere egy kés volt, és két bottal művelte a földet a túlélés érdekében.) Innen gorviki áfiumkereskedők hajóján menekült meg, ám ismét fogságába került, s mint nincstelen rab, kényszerű módon a katonáskodásba is belekóstolt. Dezertőrként tucatnyi társával kereket oldott, s egy lopott bárkán menekült a Ravanói öblön át, mígnem a Duaron tengeren találkozott a Viharkeltők hajóival. Bukánként igencsak egzotikus jövevénynek számított a térségben, de mint tapasztalt tengerjáró, hamar megtalálta a hangot a törzs tagjaival, s menedékre lelt Horizont városában.

Az egyetlen, amihez értett a hajózáson kívül, a növények ismerete volt. Noha voltak emlékei gyerekkorából, sokszor saját kárán kellett megtanulnia melyik ehető és melyik mérgező, azokban az években, amikor egyedüli túlélőként élt a távoli szigeten. Azt is kitapasztalta, melyek azok, amik gyógyítják a sebeket vagy elmulasztják a lázat. Szőkevény társaival bárkájukat áruba bocsájtották, a felosztott pénz réseső részén pedig egy kunyhót és pár háziállatot vett a város környéki Ültetvényeken. Mivel tartaléka nem sok maradt, egy helybéli törpe földműveshez szegődött el, eleinte napszámosként, majd földművesként – itt ismerkedett meg egy, a szintén a földeken dolgozó árva félelf lánnyal, Calendulával, akit később feleségül is vett. Ahogy egyre gyarapodott a tudása és a félretett pénze, vásárolt egy darab földet, ahol önálló gazdálkodásba kezdett. Hamarosan egy kis standot nyitott a piacon, ahol a legkülönfélébb gyógynövényeket kínálta, s felfedezte, hogy a pipafüvek iránt is élénk kereslet mutatkozik. Jó kapcsolatot épített ki a környékbeli gazdálkodókkal: kitől ezt, kitől azt tudott beszerezni annak megfelelően, hogy épp milyen növényeket termesztett, vagy milyen fákat nevelt az illető. Igyekezetét siker koronázta, s néhány év múltán családi vállalkozásként saját boltot nyithatott a város egy forgalmas főútja mentén. Ahogy bevételei gyarapodni kezdtek, megengedhette magának, hogy néhány alkalmazottat is maga mellé vegyen. Azóta Zuri a boltot vezeti, Calendula pedig a termelést igazgatja és a szállítást szervezi.

Üzlete kellemes hangulatú, tengeri élőlényeket ábrázoló festmények és faragványok díszítik, a helyiséget füstölök átható illata lengi be. Kínálatában megtalálható mindenfajta gyógyító hatású levél és virágzat, melyeket szárítva, őrleményként árusít, így könnyedén főzhetőek teába, vagy készíthető belőlük fürdő és borogatás. Palántákat árusít elvitelre, és magokat, melyek otthon elültethetők. Egy Alborne pappal társulva gyógyitalok forgalmazásába is belefogott, emellett kiegészítésként dohányleveleket árul, sőt az utóbbi időben a méhészettel is kísérletezik. Ő a város patikusa, sokan keresik fel különféle panaszokkal, a megrendelők számára pedig különleges kenőcsöket, tinktúrákat, vagy italba keverhető porokat is összeállít. Vásárlóival előzékeny, szívesen elegendik szóba bárkivel, és tengeri kalandjairól is részletesen mesél, ha kérdezik.

